

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 62Cb/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123219387
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6123219387.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: ESPIK Group s.r.o., so sídlom 065 43 Orlov 133, IČO: 46 754 768, zastúpeného advokátom JUDr. Gáborom Szárazom, so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: Chefko s. r. o., so sídlom Dunajská 7614/8, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 138 689, o zaplatenie 298,-- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 288,-- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne
- zo sumy 124,80 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia,
 - zo sumy 76,80 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia,
 - zo sumy 86,40 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia,
- to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu zamietá.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 87 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 23. januára 2023 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 298,-- eur s príslušenstvom.
2. Žalobný návrh odôvodnil žalobca tým, že mal so žalovaným uzatvorenú rámcovú zmluvu o poskytovaní služby pri zbere a odvoze odpadu, na základe ktorej poskytoval žalovanému služby zberu, vývozu odpadu a ostatné s tým spojené služby v zmysle dohodnutého balíka. Žalovanému boli poskytnuté nádoby na odpad, ktoré boli po celý čas vo vlastníctve žalobcu. Žalovaný za poskytnuté služby žalobcovi odplatu ani čiastočne neuhradil.
- 2.1. K žalobe žalobca pripojil rámcovú zmluvu o poskytovaní služby pri zbere a odvoze odpadu z 19. februára 2021 v znení dodatku č. 1 z 29. júna 2022, pokus o zmier zo 7. októbra 2022, odstúpenie od zmluvy z 10. januára 2023, faktúry č. KE9221240, č. KE9221572, č. KE9221776 a č. UE22117.
3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 13. februára 2023, sp. zn. 11Up/180/2023 navrhol žalobu zamietnuť.
- 3.1. Žalovaný uviedol, že žalobcom predložené listiny mu neboli žiadnym preukázateľným spôsobom doručované. Na žalobcom predložených faktúrach je označená prevádzka Chefzone, Moldavská cesta 8/B, Košice, hoci v zmysle dodatku č. 1 k zmluve došlo k zmene adresy prevádzky žalovaného na novú adresu Magnezitárska 2/B, Košice. Faktúry boli podľa žalovaného vystavené nesprávne a v rozpore s dohodou strán o mieste plnenia. K fakturácii stratenej nádoby žalovaný uviedol, že neeviduje oznámenie

o strate nádoby a táto nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Ako nedôvodný rozporoval žalovaný aj nárok na úhradu sumy 10,-- eur za zaslanie upomienky neuhradených faktúr.

4. Žalobca v replike z 10. júna 2023 poukázal na to, že k poskytnutiu služieb došlo. Žalovanému boli všetky listiny riadne doručované, keď poukázal na to, že listy zo 7. októbra 2022 a z 10. januára 2023 si žalovaný neprevzal. K doručovaniu faktúr žalobca uviedol, že v zmluve si žalovaný vybral možnosť zasielania faktúr elektronicky na e-mailovú adresu prevadzky@chefgroup.sk a na predmetnú adresu boli žalovanému faktúry riadne zaslané. Žalobca odkázal na kontrolné výkazy, ktoré preukazujú, že zo strany žalobcu došlo k vystaveniu faktúr. K adrese prevádzky uvedenej na faktúrach žalobca uviedol, že išlo o chybu v písaní, avšak služby žalobca reálne poskytoval na novej adrese.

4.1. K replike žalobca pripojil zberné listy za mesiace júl, september a október, GPS súradnice áut za dané mesiace, potvrdenky o doručovaní listov zo 7. októbra 2022 a z 10. januára 2023, kontrolný výkaz faktúr a potvrdenie k zberu zo 14. júla 2022.

5. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie na termín dňa 2. mája 2024 o 10:30 hod., na ktoré sa nedostavili strany sporu, pričom právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním z 18. marca 2024, žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi dôvodmi. Preto súd spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

6. Zo stranami sporu predložených listinných dôkazov dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

6.1. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 19. februára 2021 uzatvorená rámcová zmluva o poskytovaní služby pri zbere a odvoze odpadu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal vyvážať z prevádzky žalovaného odpad tak, že prepálený olej sa zaviazal vyvážať 1x mesačne za 0,20 eur bez DPH za 1kg odobratého použitého oleja a tuku a kuchynský odpad 8x mesačne za sumu 64,-- eur bez DPH. Zároveň na základe zmluvy žalobca dočasne zapožičal 1 zbernú nádobu na olej s objemom 50L a 2 zberné nádoby na kuchynský odpad s objemom 60L. Dňa 29. júna 2022 bol k zmluve uzatvorený dodatok č. 1, na základe ktorého došlo s účinnosťou od 1. júla 2022 k zmene adresy prevádzky žalovaného z adresy Moldavská cesta 8/B, Košice na adresu Magnezitárska 2/B, Košice.

6.2. Faktúrou č. KE9221240 fakturoval žalobca žalovanému zber a odvoz materiálu za mesiac júl 2022 v sume 76,80 eur s DPH a stratenú nádobu v sume 48,-- eur s DPH, faktúrou č. KE9221572 fakturoval žalobca žalovanému zber a odvoz materiálu za mesiac september 2022 v sume 76,80 eur s DPH a faktúrou č. KE92211776 fakturoval žalobca žalovanému zber a odvoz materiálu za mesiac október 2022 v sume 86,40 eur s DPH. Samotný zber a odvoz odpadu žalobca preukazoval predloženými potvrdeniami o prevzatí odpadov a záznamami GPS súradníc zo 6. júla 2022, 7. júla 2022, 12. júla 2022, 14. júla 2022, 19. júla 2022, 21. júla 2022, 26. júla 2022, 28. júla 2022, 6. septembra 2022, 8. septembra 2022, 13. septembra 2022, 14. septembra 2022, 20. septembra 2022, 22. septembra 2022, 27. septembra 2022, 29. septembra 2022, 4. októbra 2022, 6. októbra 2022, 11. októbra 2022, 13. októbra 2022, 18. októbra 2022, 20. októbra 2022, 25. októbra 2022, 27. októbra 2022 a 31. októbra 2022, z ktorých vyplýva, že žalobca vykonával zber odpadu na adrese Magnezitárska 2, Košice. Zároveň z potvrdenia vodiča A. zo 14. júla 2022 vyplýva, že stratili súd na VŽP aj olej, majú iba 1 na VŽP a na olej im dal nový sud.

7. Podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

7.1. Podľa ustanovenia § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

8. V súvislosti s uplatneným nárokom súd uvádza, že listinnými dôkazmi priloženými žalobcom k replike (potvrdeniami o prevzatí odpadov a záznamami GPS súradníc) mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému zmluvne dohodnuté služby, keď v prospech žalovaného vykonal zber a odvoz odpadu žalovaného zo zmluvne dohodnutej adresy Magnezitárska 2, Košice (v súlade s dodatkom č. 1 k zmluve o poskytovaní služby pri zbere a odvoze odpadu). V nadväznosti na obsah záznamov GPS súradníc súd konštatuje, že uvedenie adresy Moldavská cesta 8/B, Košice na jednotlivých faktúrach predstavuje len chybný údaj, keďže reálne žalobca vykonal služby na zmluvne dohodnutej adrese Magnezitárska 2, Košice, na ktorej sa od 1. júla 2022 nachádzala prevádzka žalovaného. Táto chyba nachádzajúca sa na faktúrach vystavených žalobcom nespôsobuje neexistenciu nároku žalobcu, prípadne jeho neoprávnenosť. Faktúra predstavuje len účtovný doklad a prevzatie odpadu žalobcom od žalovaného preukazujú práve potvrdenia o prevzatí odpadov v spojení so záznamami GPS súradníc. Z tohto dôvodu

je základ nároku žalobcu na zmluvne dohodnutú odmenu za mesiace júl 2022, september 2022 a október 2022 v sume 240,-- eur opodstatnený.

8.1. Vo vzťahu k položke stratená nádoba (2x) v sume 48,-- eur, ktorá bola žalobcom fakturovaná faktúrou č. KE9221240, súd poukazuje na to, že žalobca v súlade so zmluvou poskytol žalovanému celkom tri nádoby na odpad (1 kus s objemom 50L a 2 kusy s objemom 60L), pričom žalobca v replike preukázal - hlásením vodiča A. zo 14. júla 2022 - že došlo k strate celkom dvoch nádob na odpad, keďže na mieste sa nachádzala len jedna nádoba. Vodič A. zároveň dal žalovanému novú nádobu na olej. Súd poukazuje na to, že v článku III. bod 6. zmluvy bolo dohodnuté, že žalovaný bol povinný v prípade znehodnotenia alebo odcudzenia zbernej nádoby (pod týmito pojmi je potrebné rozumieť aj jej stratu - pozn. súdu) zaplatiť žalobcovi zmluvnú cenu nádoby, minimálne 20,-- eur bez DPH za kus. Keďže došlo k strate dvoch nádob dočasne zverených žalobcom žalovanému, za ktoré počas trvania zmluvného vzťahu zodpovedá žalovaný, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť podľa označeného zmluvného dojednania žalobcovi sumu 40,-- eur bez DPH (20,-- eur bez DPH x 2), t. j. 48,-- eur s DPH, ktorá bola žalobcom oprávnené fakturovaná žalovanému faktúrou č. KE9221240. Žalovaný pritom žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by žalobcovi zapožičané nádoby na odpad, ktoré prevzal dňa 23. februára 2021 (viď č. I. 98 súdneho spisu), vrátil. Preto je dôvodný nárok žalobcu aj v tejto časti a procesná obrana žalovaného v tejto časti nemôže obstať.

9. Naopak ako relevantnú vyhodnotil súd námietku žalovaného, že žalobca nepreukázal doručovanie faktúr žalovanému. V konaní bolo - pri namietaní žalovaným - povinnosťou žalobcu preukázať, že sa ním vystavené faktúry dostali do dispozičnej sféry žalovaného, keďže ak sa tieto faktúry nedostali do dispozičnej sféry žalovaného ako dlžníka, nemohol sa dostať do omeškania so zaplatením fakturovanej sumy a súčasne nemohli žalobcovi ako veriteľovi vzniknúť ďalšie nároky spojené s omeškaním dlžníka.

9.1. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. augusta 2023, č. k. 4Cob/57/2022-79, podľa ktorého skutočnosť, že na faktúrach a ďalších písomnostiach bola uvedená adresa žalovaného, podľa názoru odvolacieho súdu, automaticky neznamená, že žalovanému boli predmetné písomnosti aj doručované a v konečnom dôsledku doručené. Hoci konajúci súd uviedol, že zo zmluvy a ani zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť dodávateľa služby doručovať faktúry ako doporučenú zásielku, prípadne doporučenú zásielku do vlastných rúk, odvolací súd poukazuje na to, že v súdnom konaní je žalobca nositeľom dôkazného bremena a pre úspech v spore je jeho povinnosťou svoj nárok preukázať, čo zahŕňa okrem iného aj povinnosť preukázať doručenie faktúr, ktorých zaplata sa v konaní domáha. I keď nie je zákonnou či zmluvnou povinnosťou žalobcu doručovať faktúry ako doporučenú zásielku, vzhľadom na to, že žalovaný v konaní ich doručenie rozporoval, v prípade absencie predloženia dokladu preukazujúceho doručovanie predmetných faktúr žalovanému, sa žalobca dostáva do dôkaznej núdze. Tieto závery sú podľa názoru súdu plne aplikovateľné aj v rozhodovanom spore.

9.2. Žalobca v rozhodovanom spore nepreukázal doručenie jednotlivých ním vystavených faktúr žalovanému, a preto nie je možné konštatovať, že by sa faktúry žalobcu dostali do dispozičnej sféry žalovaného (podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd poukazuje na to, že žalobca v konaní predložil dôkazy o doručovaní listov zo 7. októbra 2022 a z 10. januára 2023 žalovanému, a tieto sa preukázateľne dostali do dispozičnej sféry žalovaného, čo však neznamená, že do dispozičnej sféry žalovaného sa dostali aj faktúry žalobcu. Pre záver, či boli faktúry doručené žalovanému, nepostačuje, že žalobca ich vystavil a že ich uviedol vo svojom kontrolnom výkaze. Rovnako tak považuje súd za nedostatočné tvrdenie žalobcu, že žalovaný v zmluve požiadal o doručenie jednotlivých faktúr elektronicky na ním uvedenú e-mailovú adresu prevadzka&chefgroup.sk, keďže žalobca nepredložil žiadny doklad, že by jednotlivé faktúry na predmetnú e-mailovú adresu aj v skutočnosti odoslal. Žalobca sa tak dostal do dôkaznej núdze ohľadom tvrdenia o doručení faktúr žalovanému a o vzniku omeškania žalovaného k dátumom prezentovaným žalobcom.

9.3. Za doručenie faktúr žalovanému je možné v okolnostiach rozhodovaného sporu považovať doručenie žaloby spolu s platobným rozkazom. Súd pritom dopĺňa, že prípadné nedoručenie faktúr nemá vplyv na posúdenie dôvodnosti nároku, keď tieto listinné dôkazy boli prílohou žaloby, žalovanému boli doručené spolu so žalobou a mal možnosť sa k týmto dokladom vyjadriť. Doručenie faktúr by mohlo mať vplyv jedine na posúdenie omeškania, t. j. kedy nastala splatnosť záväzku a kedy sa dostal žalovaný do omeškania, v prípade nároku žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania (k tomu rovnako viď aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2023, č. k. 2Cob/103/2021-358). Z tohto dôvodu za dátum doručenia faktúr žalovanému považuje súd dátum 1. marec 2023, kedy boli tieto faktúry spolu so žalobou a platobným rozkazom doručené žalovanému Okresným súdom Banská Bystrica a ich splatnosť v súlade s článkom II. zmluvy (dohodnutá na 14 dní) a s ustanovením § 365 ods. 2 Obchodného zákonníka

nastala dňa 15. marca 2023 a až nasledujúci deň, 16. marca 2023, sa žalovaný dostal do omeškania s úhradami jednotlivých faktúr.

10. Vyššie vyslovené právne závery majú vplyv na dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 10,-- eur fakturovanej faktúrou č. UE22117 zo 7. októbra 2022, ktorá má predstavovať upomienku neuhradených faktúr. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal doručenie faktúr žalovanému, nebol žalovaný k 7. októbru 2022 v omeškaní s ich úhradou, a preto nemohol žalobca požadovať k 7. októbru 2022 úhradu sumy 10,-- eur za vystavenie upomienky. V tejto časti je tak žalobou uplatnený nárok nedôvodný.

10.1. Keďže splatnosť faktúr žalobcu nastala v okolnostiach rozhodovaného sporu až dňa 15. marca 2023 (k tomu viď v podrobnostiach bod 9.3. odôvodnenia rozsudku vyššie), neboli splnené zákonné a ani zmluvné podmienky preto, aby žalobca listom z 10. januára 2023 mohol platne odstúpiť od zmluvy. Dôvodom odstúpenia od zmluvy bolo omeškanie žalovaného s úhradami za služby za obdobie júl až október 2022. Tento dôvod odstúpenia od zmluvy však nemohol obstať, keďže v rozhodnom čase (k 10. januáru 2023) žalobca žalovanému nedoručil faktúry, ktorými mu mal fakturovať zmluvnú odplatu za obdobie júl až október 2022, a preto žalovaný nebol v omeškaní s plnením dohodnutej odplaty. Odstúpenie od zmluvy preto vyhodnotil súd ako neplatný právny úkon, a týmto jednostranným právnym úkonom žalobcu nedošlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu.

11. S poukazom na vyššie vyslovené právne závery súd konštatuje, že žaloba je v časti istiny 288,-- eur dôvodná, a v časti istiny 10,-- eur je nedôvodná.

12. Žalobca má okrem časti istiny 288,-- eur zároveň nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa predpisov obchodného práva pri aplikácii ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy (t. j. vo výške uplatnenej žalobcom). Pokiaľ ide o obdobie, za ktoré musí žalovaný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, súd poukazuje na vyššie vyslovené právne závery, z ktorých vyplýva, že žalovaný sa dostal s plnením záväzku do omeškania až k 16. marcu 2023 a až od tohto dňa je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania z dlžných súm 124,80 eur, 76,80 eur a 86,40 eur.

13. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 288,-- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 124,80 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 76,80 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 86,40 eur od 16. marca 2023 do zaplatenia (výrok I.).

13.1. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

14. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, musel súd aplikovať ustanovenia § 255 ods. 2 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p.

14.1. Súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) prezentovanej judikátom R 34/2005 (uznesenie najvyššieho súdu z 27. apríla 2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004) platí, že procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky nemožno v odôvodnených prípadoch považovať za neúspech v pomerne nepatnej časti podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., ale za čiastočný úspech v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. - pozn. súdu). Predmetný judikát najvyššieho súdu nebol prekonaný neskorším judikátom najvyššieho súdu, prípadne stanoviskom príslušného kolégia najvyššieho súdu alebo rozhodnutím veľkého senátu príslušného kolégia najvyššieho súdu, preto je tento judikát najvyššieho súdu s celou svojou autoritou ipso facto naďalej záväzný. Aktuálnosť predmetného judikátu potvrdil najvyšší súd v uznesení z 27. júla 2023, sp. zn. 3Obdo/54/2022, ktorý sa k judikátu R 34/2005 prihlásil a zvýraznil, že procesný neúspech v príslušenstve pohľadávky má vplyv na pomer úspechu strany vo veci, a teda aj od rozhodnutia o príslušenstve pohľadávky závisí výrok o nároku na náhradu trov konania.

14.2. Totožný právny záver zastáva nielen judikatúra, ale aj právna doktrína, pričom súd odkazuje na komentár k Civilnému sporovému poriadku, v zmysle ktorého procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o

istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu (k tomu viď aj BARICOVÁ, J., In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. BECK, 2017, s. 925 - 926).

15. Pre určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu je potrebné vychádzať z hodnoty nároku ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Celá žalobou uplatnená suma bola vo výške 336,02 eur (istina 298,-- eur a úrok z omeškania zo obdobia do dňa vyhlásenia rozsudku 38,02 eur).

15.1. Za úspech žalobcu je pre účely rozhodnutia o trovách konania považovať sumu 314,11 eur (istina 288,-- eur + priznaný úrok z omeškania 26,11 eur), v ktorej súd žalobe vyhovel, a za neúspech žalobcu sumu 21,91 eur, v ktorej súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca bol v spore úspešný v časti 93,50 % predmetu sporu a žalovaný v časti 6,50 % predmetu sporu.

15.2. Preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 87 % (93,50 % - 6,50 %) [výrok III.].

15.3. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).